

Прокопсаникъ! Презъ заляната порта
Избѣгалъ е, да му не попречимъ

Разбрахте ли, че сме изтървали
Казитъ имъ! Кой каквото може
Нека взема. И право при нея
Само змейни ще станатъ тогази

Ще взема и азъ дѣтето въ скути
Нали и тя женско сърце носи
Ще ѝ се примоля, ще разкажа
Какво тегне на моята душица

